

College 2010-2011 5. Types en Lijsten

Doaitse Swierstra

Utrecht University

September 26, 2010

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i 3^j 5^k | i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i 3^j 5^k | i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

1. 1 is een Hamming getal.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i3^j5^k|i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

- 1. 1 is een Hamming getal.
- 2. Als n een Hamming getal is dat zijn 2 * n, 3 * n en 5 * n ook Hamming getallen.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i3^j5^k|i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

- 1. 1 is een Hamming getal.
- 2. Als n een Hamming getal is dat zijn 2 * n, 3 * n en 5 * n ook Hamming getallen.
- 3. Puriteinen voegen hier aan toe "En er zijn geen andere Hamming getallen", maar voor Informatici is dit vanzelfsprekend.

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

We redeneren nu als volgt:

1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- 2. Als *ham* monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1 : \dots
```

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1 : \dots (map (*2) ham)
\dots
(map (*3) ham)
\dots
(map (*5) ham)
```

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1:...(map (*2) ham)
'merge'
(map (*3) ham)
'merge'
(map (*5) ham)
```

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

remdup (x:ys) = x: remdup $(dropWhile (\equiv x) ys)_{[Faculty of Science]}$ Universiteit Utrecht Information and Computing Sciences]

remdup
$$(x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)$$

 $\mid otherwise = x:remdup (y:zs)$

Waarom werkt dit niet met:

We evalueren een stukje:

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
| otherwise = x: remdup (y:zs)
```

```
ham = 1 : remdup ((map (*2) ham)

'merge'

(map (*3) ham)

'merge'

(map (*5) ham)
```

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
\mid otherwise = x:remdup (y:zs)
```

```
ham = 1 : remdup ((2 : map (*2) (tail ham))
'merge'
(3 : map (*3) (tail ham))
'merge'
(5 : map (*5) (tail ham))
)
```

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
\mid otherwise = x:remdup (y:zs)
```

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
\mid otherwise = x:remdup (y:zs)
```

```
ham = 1 : remdup (2 : ( (map (*2) (tail ham)) 
 'merge' 
 (3 : map (*3) (tail ham)) 
 'merge' 
 (5 : map (*5) (tail ham)) 
)
```

Waarom werkt dit niet met:

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
| otherwise = x: remdup (y:zs)
```

```
ham = 1 : remdup (2 : (((2 * (head (tail ham) : map (*2) (tail (tail 'merge' (3 : map (*3) (tail ham)) 'merge' (5 : map (*5) (tail ham))
```

Voor de head (tail ham) hebben we het resultaat van remdup

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 \begin{array}{lll} \textit{remdup}\;(x\,:\,y\,:\,zs)\mid x\equiv y &=& \textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \mid \textit{otherwise}=x\,:\,\textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \textit{remdup'}\;(x\,:\,ys) &=& x\,:\,\textit{remdup'}\;(\textit{dropWhile}\;(\equiv x)\;ys) \end{array}
```

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 \begin{array}{lll} \textit{remdup}\;(x\,:\,y\,:\,zs)\mid x\equiv y &=& \textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \mid \textit{otherwise}=x\,:\,\textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \textit{remdup'}\;(x\,:\,ys) &=& x\,:\,\textit{remdup'}\;(\textit{dropWhile}\;(\equiv x)\;ys) \end{array}
```

Wanner we dit loslaten op een rij [1, <expr1>, <expr2>] dan evalueert de eerste definitie de <expr1>, alvorens de 1 op te leveren. De tweede definitie levert die direct op.

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 | remdup (x:y:zs) | x \equiv y = remdup (y:zs) 
 | otherwise = x: remdup (y:zs) 
 | remdup' (x:ys) = x: remdup' (dropWhile (<math>\equiv x) ys)
```

Wanner we dit loslaten op een rij [1, <expr1>, <expr2>] dan evalueert de eerste definitie de <expr1>, alvorens de 1 op te leveren. De tweede definitie levert die direct op.

Strictness

We zeggen dat de tweede definitie minder strict is dan de eerste: als er iets wordt opgeleverd door beide definities is dat hetzelfde, maar de tweede definitie zal vaker (eerder) iets opleveren dan de eerste.

◆□▶◆圖▶◆臺▶◆臺▶ 臺 釣९○

Lijst-comprehensies

Haskell bevat veel syntactische suiker om lijsten gemakkelijk te noteren:

```
? [ (x, y) | x \leftarrow [1..5], even x, y \leftarrow [1..x]] [(2,1),(2,2),(4,1),(4,2),(4,3),(4,4)]
```

Lijst-comprehensies

Haskell bevat veel syntactische suiker om lijsten gemakkelijk te noteren:

```
? [ (x, y) | x \leftarrow [1..5], even x, y \leftarrow [1..x]]
[(2.1),(2.2),(4.1),(4.2),(4.3),(4.4)]
```

Anders hadden we moeten schrijven:

```
concat (map f (filter even [1..5])

where f x = map g [1..x]

where g y = (x,y)

concat = foldr (++) []
```

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

2. Locale declaratie: **let** decls

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

2. Locale declaratie: **let** *decls*

3. Guard: exp

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

$$[e \mid True] \Rightarrow [e]$$

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶</p

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

Door het patroon links om te schrijven naar het patroon rechts ontstaat stap voor stap een Haskell expressie zonder lijstcomprehensies.

Voorbeeld

We laten in een aantal stappen zien hoe de volgende expressie uitgedrukt kan worden in "simple haskell".

$$[(x,y) \mid x \leftarrow [1..5], even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

Voorbeeld

$$[(x,y) \mid x \leftarrow [1..5], even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

De eerste qualifier is een generator:

let
$$ok \ x = [(x,y) \mid even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

 $ok \ _ = []$
in $concat \ (map \ ok \ [1..5])$

Voorbeeld

```
let ok x = [(x,y) \mid even \ x,y \leftarrow [1..x]]

ok \_ = []

in concat (map ok [1..5])
```

De volgende qualifier is een guard:

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x]]
else []
ok \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if even x

then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x]]

else []

ok \_ = []

in concat (map ok \ [1..5])
```

We hebben nu nog maar een enkele qualifier:

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x], True]
else []
ok \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x], True]
else []
ok \ \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

We werken de volgende generator weg:

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y) \mid True]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if \quad even \ x

then let ok \ y = [(x,y) \mid True]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

Vervang de *True*:

```
let ok \ x = if even x

then let ok \ y = [(x,y)]

ok \ \_ = []

in concat (map ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat (map ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y)]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

In ons voorbeeld slagen patronen altijd:

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y)]

in concat \ (map \ ok \ [1 .. x])

else []

in concat \ (map \ ok \ [1 .. 5])
```


Rijtjes getallen

Afkortingen voor rijtjes getallen (*Num*'s) worden als volgt geïnterpreteerd:

waarbij enumFrom, enumFromThen, enumFromTo, and enumFromThenTo gedefinieerd zijn in de prelude.

Rijtjes getallen

Afkortingen voor rijtjes getallen (*Num*'s) worden als volgt geïnterpreteerd:

waarbij enumFrom, enumFromThen, enumFromTo, and enumFromThenTo gedefinieerd zijn in de prelude. Voorbeeld:

```
Programs> [1,4..12]
[1,4,7,10]
Programs> [12,9 ..1]
[12,9,6,3]
```

enumFromThenTo

We moeten bij het ingewikkeldste geval er rekening mee houden dat we zowel "omhoog" als "naar beneden" kunnen aftellen:

```
enumFromByTo :: Int \rightarrow Int \rightarrow Int]
enumFromByTo x y z = takeWhile stop (iterate next x)
where stop \mid x \leqslant y = (\leqslant z)
\mid otherwise = (\geqslant z)
next = (+) (y - x)
```

Tuples

We hebben ze, zonder er heel moeilijk over te doen, al wel eens gebruikt, maar voor de volledigheid vermelden we:

Haskell kent tuples

Voorbeelden van tuples zijn:

•	•				
(1, 'a')	een tupel met als elementen de intege				
	1 en het character 'a';				
("aap", <i>True</i> , 2)	een tupel met drie elementen: de				
	string "aap", de boolean True en het				
	getal 2;				
([4 0] 1)					

$$([1,2], sqrt)$$
 een tupel met twee elementen: de lijst integers $[1,2]$, en de float-naar-float functie $sqrt$;

$$(1,(2,3))$$
 een tupel met twee elementen: het getal 1, en het tupel van de getallen 2 en 3.

Information and Computing Sciences]

De bijbehorende types zijn

```
(1, 'a') :: (Int, Char)
("aap", True, 2) :: ([Char], Bool, Int)
(1, (2, 3)) :: (Int, (Int, Int))
```


Information and Computing Sciences

Functies met meerdere resultaten ..

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask","ell")
```

Functies met meerdere resultaten ..

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask","ell")
```

De bijbehorende code is:

```
splitAt :: Int \rightarrow [a] \rightarrow ([a], [a])
splitAt n \ xs = (take \ n \ xs, drop \ n \ xs)
```

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶</p

Functies met meerdere resultaten ..

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask","ell")
```

De bijbehorende code is:

```
splitAt :: Int \rightarrow [a] \rightarrow ([a], [a])
splitAt n \ xs = (take \ n \ xs, drop \ n \ xs)
```

of beter:

$$splitAt \ 0 \ xs = ([], xs)$$

$$splitAt \ n \ [] = ([], [])$$

$$splitAt \ n \ (x : xs) = (x : ys, zs)$$

$$where \ (ys, zs) = splitAt \ (n - 1) \ xs$$

Type Definities

We geven ingewikkelde types een naam. Dus stel we hebben een stuk code:

```
afstand :: (Float, Float) \rightarrow Float

verschil :: (Float, Float) \rightarrow (Float, Float) \rightarrow Float
```

Dan wordt het vooral bij hogere-orde functies wat lastiger te overzien:

```
egin{array}{lll} \textit{opp\_veelhoek} & :: & [(Float, Float)] & \rightarrow Float \\ \textit{transf\_veelhoek} & :: & ((Float, Float)) & \rightarrow [(Float, Float)] & \rightarrow [(Float, Float)]
```

In zo'n geval komt een type-definitie van pas.

4日 > 4 個 > 4 豆 > 4 豆 > 豆 めの()

Type Definities

We geven ingewikkelde types een naam. Met type-definities:

```
\begin{array}{ll} \textbf{type} \ Punt &= (Float, Float) \\ \textbf{type} \ veelhoek &= [Punt] \\ \textbf{type} \ Trafo &= Punt \rightarrow Punt \end{array}
```

krijgen we nu:

Lijstalgoritmen

- ▶ Mooi voorbeeld van combinatorische formuleringen.
- Komen veel voor.
- Demonstratie van typische patronen
- Van nature polymorf.
- Bruikbaar bij andere vakken.
- ▶ Mooie oefening in het definiëren van recursieve functies.

Combinatorische lijstfuncties

We implementeren de volgende functies:

```
[a] inits, tails, segs :: [a] \rightarrow [[a]] subs, perms :: [a] \rightarrow [[a]] combs :: [a] \rightarrow [[a]].
```

Al deze functies produceren een lijst van lijsten.

Voorbeelduitvoer

Gegeven de lijst [1,2,3,4]:

111	1-21-		1		1 0	1 2
inits	tails	segs	subs	perms	combs 2	
[]	[1,2,3,4]	[]	[]	[1, 2, 3, 4]	[1,2]	[1,2,3]
[1]	[2,3,4]	[4]	[4]	[2,1,3,4]	[1,3]	[1, 2, 4]
[1,2]	[3,4]	[3]	[3]	[2,3,1,4]	[1,4]	[1, 3, 4]
[1,2,3]	[4]	[3,4]	[3,4]	[2, 3, 4, 1]	[2,3]	[2, 3, 4]
[1, 2, 3, 4]		[2]	[2]	[1, 3, 2, 4]	[2,4]	
		[2,3]	[2,4]	[3, 1, 2, 4]	[3,4]	
		[2, 3, 4]	[2,3]	[3, 2, 1, 4]		
		[1]	[2, 3, 4]	[3, 2, 4, 1]		
		[1,2]	[1]	[1, 3, 4, 2]		
		[1, 2, 3]	[1,4]	[3, 1, 4, 2]		
		[1, 2, 3, 4]	[1,3]	[3,4,1,2]		
			[1, 3, 4]	[3,4,2,1]		
			[1,2]	[1, 2, 4, 3]		
			[1, 2, 4]	[2,1,4,3]		
			[1,2,3]	[2,4,1,3]		
			[1,2,3,4]	9 andere		

De lege lijst heeft dus één beginsegment: de lege lijst zelf!

inits [] = [[]]

De lege lijst heeft dus één beginsegment: de lege lijst zelf!

Voor het geval (x:xs) kijken we naar de gewenste uitkomsten voor de lijst [1,2,3,4]:

inits
$$[1,2,3,4] \rightsquigarrow [[],[1],[1,2],[1,2,3],[1,2,3,4]]$$

inits $[2,3,4] \rightsquigarrow [[],[2],[2,3],[2,3,4]].$

De lege lijst heeft dus één beginsegment: de lege lijst zelf!

$$inits[] = [[]]$$

Voor het geval (x:xs) kijken we naar de gewenste uitkomsten voor de lijst [1,2,3,4]:

inits
$$[1,2,3,4] \rightsquigarrow [[],[1],[1,2],[1,2,3],[1,2,3,4]]$$

inits $[2,3,4] \rightsquigarrow [[],[2],[2,3],[2,3,4]].$

De elementen van de staart van inits [1,2,3,4] komen overeen met de elementen van inits [2,3,4] met een telkens een extra 1 op kop.

Deze lijsten worden aangevuld met de lege lijst.

De lege lijst heeft dus één beginsegment: de lege lijst zelf!

$$inits[] = [[]]$$

Voor het geval (x:xs) kijken we naar de gewenste uitkomsten voor de lijst [1,2,3,4]:

De elementen van de staart van inits [1,2,3,4] komen overeen met de elementen van inits [2,3,4] met een telkens een extra 1 op kop.

Deze lijsten worden aangevuld met de lege lijst.

```
inits [] = [[]]

inits (x : xs) = [] : map (x:) (inits xs)
```


Hoe schrijf je inits m.b.v. foldr?

```
inits [] = [[]]

inits (x:xs) = []:map (x:) (inits xs)
```

Hoe schrijf je inits m.b.v. foldr?

```
inits [] = [[]]

inits (x : xs) = [] : map (x:) (inits xs)
```

inits $xs = foldr (\lambda x \ r \rightarrow [] : map (x:) \ r) [[]] xs$

Hoe schrijf je inits m.b.v. foldr?

```
inits [] = [[]]
inits (x:xs) = []: map (x:) (inits xs)
```

```
inits xs = foldr (\lambda x \ r \rightarrow [] : map (x:) \ r) [[]] xs
```

De parameter r kunnen we gemakkelijk wegwerken door gebruik te maken van functiecompositie, (\circ) :

```
inits xs = foldr (\lambda x \rightarrow ([]:) \circ map (x:)) [[]] xs
```

Hoe schrijf je *inits* m.b.v. *foldr*?

```
inits [] = []]

inits (x : xs) = [] : map (x:) (inits xs)
```

```
inits xs = foldr (\lambda x \ r \rightarrow []: map(x:) \ r) [[]] xs
```

De parameter r kunnen we gemakkelijk wegwerken door gebruik te maken van functiecompositie, (o):

inits
$$xs = foldr (\lambda x \rightarrow ([]:) \circ map (x:)) [[]] xs$$

Gebruik van foldr maakt niet alles mooier.

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

Het kan nog gekker:

```
\begin{array}{lll} \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; r \to \; [\;]: & \textit{map} \; \; (x:) \; r \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; \textit{map} \; \; (x:) \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; \textit{map} \; ((:) \; x)) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; (\textit{map} \circ (:)) \; x \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\; (([\;]:) \circ) \circ (\textit{map} \circ (:)) \; ) \; [[\;]]. \end{array}
```

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶</p

Het kan nog gekker:

```
\begin{array}{lll} \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; r \to \; [\;]: & \textit{map} \; \; (x:) \; r \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; \textit{map} \; \; (x:) \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; \textit{map} \; ((:) \; x)) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\lambda x \; \to (\; [\;]:) \circ \; (\textit{map} \circ (:)) \; x \; ) \; [[\;]] \\ \textit{inits} = \textit{foldr} \; (\; (([\;]:) \circ) \circ (\textit{map} \circ (:)) \; ) \; [[\;]]. \end{array}
```

Deze stijl van formuleren noemen we pointfree of puntvrij.

Alle functies kunnen, als we zouden willen, puntvrij, dus zonder lambda geschreven worden.

Om een idee te krijgen voor de definitie van tails (x:xs) kijken we eerst weer naar het voorbeeld [1,2,3,4]:

Om een idee te krijgen voor de definitie van tails (x:xs) kijken we eerst weer naar het voorbeeld [1,2,3,4]:

De elementen van de staart van het resultaat zijn precies gelijk aan de elementen van het resultaat van de recursieve aanroep. Deze lijsten moeten nog aangevuld met de invoerlijst.

Om een idee te krijgen voor de definitie van tails (x:xs) kijken we eerst weer naar het voorbeeld [1,2,3,4]:

De elementen van de staart van het resultaat zijn precies gelijk aan de elementen van het resultaat van de recursieve aanroep. Deze lijsten moeten nog aangevuld met de invoerlijst.

tails
$$[]$$
 = $[[]]$
tails $(x:xs) = (x:xs)$: tails xs

Kan de functie tails weer m.b.v een foldr geschreven worden?

Kan de functie tails weer m.b.v een foldr geschreven worden?

Dit is niet zo voor de hand liggend, want we gebruiken behalve de recursieve aanroep *tails xs* ook de waarde *xs* zelf.

Kan de functie tails weer m.b.v een foldr geschreven worden?

Dit is niet zo voor de hand liggend, want we gebruiken behalve de recursieve aanroep *tails xs* ook de waarde *xs* zelf.

Vaak kunnen we dit soort probleemgevallen te lijf gaan door het functieresultaat uit te breiden met een extra component (tupelen).

Kan de functie tails weer m.b.v een foldr geschreven worden?

Dit is niet zo voor de hand liggend, want we gebruiken behalve de recursieve aanroep *tails xs* ook de waarde *xs* zelf.

Vaak kunnen we dit soort probleemgevallen te lijf gaan door het functieresultaat uit te breiden met een extra component (tupelen).

In dit geval is de extra component de lijst zelf:

$$tls = foldr (\lambda x (xs,r) \rightarrow ((x:xs),(x:xs):r)) ([],[[]])$$

 $tails = snd \circ tls.$

Nog "gemakkelijker" is natuurlijk:

 $tails = reverse \circ map reverse \circ inits \circ reverse$

Nog "gemakkelijker" is natuurlijk:

tails = reverse ∘ map reverse ∘ inits ∘ reverse

Immers:

```
reverse [1..4] \rightsquigarrow [4,3,2,1]

inits \circ reverse \{[1..4] \rightsquigarrow [[],[4],[4,3],[4,3,2],[4,3,2,1]]

map reverse \circ inits \circ reverse \{[1..4] \rightsquigarrow [[],[4],[3,4],[2,3,4],[1,2,3,4]]

reverse \circ map reverse \circ inits \circ reverse \{[1..4] \rightsquigarrow [[1,2,3,4],[2,3,4],[3,4],[4],[]].
```

Alle segmenten

$$segs[] = [[]]$$

Voor het geval (x:xs) beginnen we weer met een voorbeeld:

Alle segmenten

$$segs[] = [[]]$$

Voor het geval (x:xs) beginnen we weer met een voorbeeld:

$$\begin{array}{c} segs \ [1,2,3,4] \leadsto [[],[4],[3],[3,4],[2],[2,3],[2,3,4], \\ \qquad \qquad [1],[1,2],[1,2,3],[1,2,3,4]] \\ segs \ [2,3,4] \qquad \rightarrowtail [[],[4],[3],[3,4],[2],[2,3],[2,3,4]]. \end{array}$$

We kunnen dus schrijven:

$$segs (x:xs) = segs xs + tail (inits (x:xs)).$$

Alle segmenten

Voor het geval (x:xs) beginnen we weer met een voorbeeld:

$$segs [1,2,3,4] \leadsto [[],[4],[3],[3,4],[2],[2,3],[2,3,4], \\ [1],[1,2],[1,2,3],[1,2,3,4]] \\ segs [2,3,4] \Longrightarrow [[],[4],[3],[3,4],[2],[2,3],[2,3,4]].$$

We kunnen dus schrijven:

$$segs (x:xs) = segs xs + tail (inits (x:xs)).$$

Een andere manier dan gebruik van *tail* om de lege lijst uit de beginsegmenten te verwijderen is

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs).$$

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)$$

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)$$

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)$$

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)$$

$$segs (x:y:ys) = segs (y:ys) + map (x:) (inits (y:ys)$$

$$segs [] = [[]]$$

$$segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)$$

```
segs (x:y:ys) = segs (y:ys) + map (x:) (inits (y:ys) = segs ys + map (y:) (inits ys) + map (x:) (inits (y:ys))
```

```
segs [] = [[]]
segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)
```

```
segs (x:y:ys) = segs (y:ys) + map (x:) (inits (y:ys) = segs ys + map (y:) (inits ys) + map (x:) (inits (y:ys)) = segs ys + map (y:) (inits ys) + map (x:) ([]:map (y:):inits ys)).
```



```
segs [] = [[]]
segs (x:xs) = segs xs + map (x:) (inits xs)
```

```
segs (x:y:ys) = segs (y:ys) + map (x:) (inits (y:ys) = segs ys + map (y:) (inits ys) + map (x:) (inits (y:ys)) = segs ys + map (y:) (inits ys) + map (x:) ([]:map (y:):inits ys)).
```

Alle segmenten: oplossing

Een oplossing voor dit soort problemen wordt weer gevonden in het tupelen (tegelijk uitvoeren) van beide berekeningen:

```
segsinits (x:xs) = let (ys,zs) = segsinits xs
              in (ys + map(x:) zs
                ,[]:map(x:)zs
           = fst \circ seginits.
```

je ziet het verschil

Door in de GHC de optie :set +s aan te zetten, krijg je de gebruikte tijd te zien:

```
*Programs> :set +s

*Programs> length (fastsegs [1..50])

1276
(0.03 secs, 1067580 bytes)

*Programs> length (segs [1..50])

1276
(0.31 secs, 1936536 bytes)
```

je ziet het verschil

Door in de GHC de optie :set +s aan te zetten, krijg je de gebruikte tijd te zien:

```
*Programs> :set +s

*Programs> length (fastsegs [1..50])

1276
(0.03 secs, 1067580 bytes)

*Programs> length (segs [1..50])

1276
(0.31 secs, 1936536 bytes)
```

Er word veel onderzoek gedaan naar hoe een compiler zulk soort optimalisaties ook zelf kan doen.

Faculty of Science

Alle segmenten: alternatieve definitie

 $segs \ xs = []: [t \mid i \leftarrow inits \ xs, t \leftarrow tails \ i, \neg (null \ t)]$

Faculty of Science

Alle segmenten: alternatieve definitie

 $segs \ xs = [] : [t \mid i \leftarrow inits \ xs, t \leftarrow tails \ i, \neg \ (null \ t)]$

```
*Main> length (segs [1 .. 50])
1276
(0.10 secs, 2467236 bytes)
```


Alle sublijsten

$$subs \ [1,2,3,4] \leadsto [[1,2,3,4],[1,2,3],[1,2,4],[1,2], \\ [1,3,4],[1,3],[1,4],[1], \\ [2,3,4],[2,3],[2,4],[2], \\ [3,4],[3],[4],[] \\ subs \ [2,3,4] \leadsto [[2,3,4],[2,3],[2,4],[2],[3,4],[3],[4],[]]$$

Alle sublijsten

$$subs \ [1,2,3,4] \leadsto [[1,2,3,4],[1,2,3],[1,2,4],[1,2], \\ [1,3,4],[1,3],[1,4],[1], \\ [2,3,4],[2,3],[2,4],[2], \\ [3,4],[3],[4],[] \\ subs \ [2,3,4] \leadsto [[2,3,4],[2,3],[2,4],[2],[3,4],[3],[4],[]]$$

De definitie kan dus luiden:

Alle sublijsten

$$subs \ [1,2,3,4] \leadsto [[1,2,3,4],[1,2,3],[1,2,4],[1,2], \\ [1,3,4],[1,3],[1,4],[1], \\ [2,3,4],[2,3],[2,4],[2], \\ [3,4],[3],[4],[] \\ subs \ [2,3,4] \leadsto [[2,3,4],[2,3],[2,4],[2],[3,4],[3],[4],[]]$$

De definitie kan dus luiden:

Of beter:

$$subs[] = [[]]$$

 $subs(x:xs) = map(x:)ys + ys$
 $where ys = subs xs.$

Alle permutaties

Alle permutaties: definitie

Voeg een element toe op alle mogelijke plaatsen:

```
between :: a \rightarrow [a] \rightarrow [[a]]

between e[] = [[e]]

between e(y:ys) = (e:y:ys): map(y:) (between e(ys))
```

Faculty of Science

Alle permutaties: definitie

Voeg een element toe op alle mogelijke plaatsen:

```
between :: a \rightarrow [a] \rightarrow [[a]]
between e[] = [[e]]
between e(y:ys) = (e:y:ys) : map(y:) (between e(ys))
```

Of met een accumulerende parameter \wp , die het al doorlopen stuk representeert:

```
between = btwn id

where

btwn \wp e [] = \wp e

btwn \wp e (x:xs) = \wp (e:x:xs):btwn (\wp o (x:)) e xs.
```

Alle permutaties: definitie

Voeg een element toe op alle mogelijke plaatsen:

```
between :: a \rightarrow [a] \rightarrow [[a]]

between e[] = [[e]]

between e(y:ys) = (e:y:ys): map(y:) (between e(ys))
```

Of met een accumulerende parameter \wp , die het al doorlopen stuk representeert:

```
between = btwn id

where

btwn \wp e [] = \wp e

btwn \wp e (x:xs) = \wp (e:x:xs):btwn (\wp \circ (x:)) e xs.
```

```
perms [] = [[]]
perms (x:xs) = concat (map (between x) (perms xs))
```


Alle permutaties: lexicografische volgorde

Om de permutaties van een gesorteerde lijst in lexicografische volgorde op te sommen, berekenen we eerst alle paren bestaande uit een element van de lijst en de overige elementen:

```
*Main> splits id [1, 2, 3]
[(1,[2,3]),(2,[1,3]),(3,[1,2])]
```

Faculty of Science

Alle permutaties: lexicografische volgorde

Om de permutaties van een gesorteerde lijst in lexicografische volgorde op te sommen, berekenen we eerst alle paren bestaande uit een element van de lijst en de overige elementen:

Faculty of Science

Alle permutaties: lexicografische volgorde

Om de permutaties van een gesorteerde lijst in lexicografische volgorde op te sommen, berekenen we eerst alle paren bestaande uit een element van de lijst en de overige elementen:

De geordende permutaties laten zich dan berekenen met

```
perms [] = [[]]
perms xs = [y:zs \mid (y,ys) \leftarrow splits id xs, zs \leftarrow perms ys].
```

transpose

Een veelgebruikte functie is $transpose :: [[a]] \rightarrow [[a]]:$

```
transpose [[1,2, 3]

, [4,5, 6]

, [7,8, 9]

, [10,11,12]

] = [[1,4,7,10]

,[2,5,8,11]

,[3,6,9,12]
```

transpose

Een veelgebruikte functie is $transpose :: [[a]] \rightarrow [[a]]:$

```
transpose [[1,2, 3]

, [4,5, 6]

, [7,8, 9]

, [10,11,12]

] = [[1,4,7,10]

,[2,5,8,11]

,[3,6,9,12]
```

Of een beetje suggestief in een plaatje:

Bekijk eens:

Bekijk eens:

$$\begin{bmatrix} [\dots, \dots, \dots] & [[\dots, 4,7,10] \\ , [4, 5, 6] & , [\dots, 5,8,11] \\ , [7, 8, 9] \Rightarrow , [\dots, 6,9,12] \\ , [10, 11, 12] &] \\ \end{bmatrix}$$

Bekijk eens:

$$\begin{bmatrix} [[\dots, \dots, \dots] & [[\dots, 4,7,10] \\ ,[4, 5, 6] & ,[\dots, 5,8,11] \\ ,[7, 8, 9] \Rightarrow ,[\dots, 6,9,12] \\ ,[10, 11, 12] &] \end{bmatrix}$$

$$transpose(x:xs) = \dots transpose xs$$

Bekijk eens:

$$\begin{bmatrix} [[\dots, \dots, \dots] & [[\dots, 4,7,10] \\ ,[4, 5, 6] & ,[\dots, 5,8,11] \\ ,[7, 8, 9] \Rightarrow ,[\dots, 6,9,12] \\ ,[10, 11, 12] &] \end{bmatrix}$$

$$transpose (x:xs) = zipWith (:) x (transpose xs)$$

Bekijk eens:

$$\begin{bmatrix} [[\dots, \dots, \dots] & [[\dots, 4,7,10] \\ ,[4, 5, 6] & ,[\dots, 5,8,11] \\ ,[7, 8, 9] \Rightarrow ,[\dots, 6,9,12] \\ ,[10, 11, 12] &] \end{bmatrix}$$

Dit geeft ons direct inspiratie voor een recursieve formulering:

transpose xs = foldr (zipWith (:))???xs

Bekijk eens:

$$\begin{bmatrix} [[\dots, \dots, \dots] & [[\dots, 4,7,10] \\ ,[4, 5, 6] & ,[\dots, 5,8,11] \\ ,[7, 8, 9] \Rightarrow ,[\dots, 6,9,12] \\ ,[10, 11, 12] &] \end{bmatrix}$$

$$transpose \ xs = foldr \ (zipWith \ (:)) \ (repeat \ [\]) \ xs$$